

дружина на опълчението. Богослужението се извърши въ старата черква; пѣха пакъ офицеретѣ, а слѣдъ литургията единъ младъ български свещеникъ каза чувствително слово, главната смисълъ на което се заключаваше въ това, че всѣкой българинъ трѣбва високо да цѣни деня 19 ий февруарий, който е неразривно свързанъ съ въспоминание името на Царя — Освободителя. Парада го командваше полковникъ Енгелгардъ. Слѣдъ парада, на когото присѣтствоваше, разумѣва се, всякото Котленско население, ний се опжихме да поздравимъ началника на опълчението. Вечеръта отидохъ къмъ майора Челева; неговата къща пълна съ хора и свири музиката на Нарвския полкъ; тукъ сварихъ нашия началникъ на щаба, графа Келлера, който се е тукущо върналъ отъ командировка. Казватъ, че на скоро щѣло било да се сключи миръ. Дай Боже! поне ще можъ да отиджъ въ Руссия и да си поправжъ здравието.

20-ий ФЕВРУАРИЙ.

Сутренъта ядва при мене радостенъ Паскалъ и ме удиви съ нечѣкано чудо, той ми донесълъ на половина свършенъ портрета ми, когото преснѣлъ съ маслени цвѣтове отъ фотографическа картичка. Ако сѣдимъ по портрета, то добрия и нравствененъ Паскалъ обладава не талантъ, а прилежание. Вечеръта ми бѣше малко злѣ, по причина на което приятелѣтъ, съ които си азъ раздѣлямъ времето, бѣха се събрали при мене.

22-ий ФЕВРУАРИЙ.

Вчера бѣхъ малко болѣнъ, за това и пресѣдѣхъ цѣлъ день въ къщи; наченахъ сериозно да мислжъ за отпускъ, още повече че и слуховетѣ за миръ растжтъ отъ минута на минута. Днесъ дойде при мене Кръстевичъ съ още единъ отъ интелегентнитѣ граждани и увѣряватъ, че тѣ имале найвѣрнитѣ извѣстия за мира, който билъ сключенъ още на 18 ий Февруарий. Тѣ донесле съ себѣ си доста добра една карта на Балканския полуостровъ, циркуле и плайвазе и наченаха да теглжтъ границата на освободената България. Всички